

Zadeva C-592/19**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

2. avgust 2019

Predložitveno sodišče:Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 05 de Barcelona
(Španija)**Datum predložitvene odločbe:**

15. julij 2019

Tožeča stranka:

SI

Tožena stranka:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Predmet postopka v glavni stvari

Postopek v glavni stvari je zavrnitev prošnje za priznanje statusa rezidenta za daljši čas državljanu tretje države zaradi kazenske evidence.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predlog za sprejetje predhodne odločbe temelji na členu 267 PDEU.

Predmet predloga za sprejetje predhodne odločbe je v bistvu ugotoviti, ali je razlaga, ki jo je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) podalo glede nacionalne zakonodaje v zvezi s priznanjem statusa rezidenta za daljši čas in v skladu s katero je obstoj kazenske evidence zadosten razlog za zavrnitev navedenega statusa, ne da bi bilo treba upoštevati druge dejavnike, v skladu z Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, zlasti s členoma 4 in 6(1) te direktive.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 4 in 6(1) Direktive 2003/109/ES razlagati tako, da je kakršna koli kazenska evidenca zadosten razlog za nepriznanje statusa rezidenta za daljši čas, ne da bi bilo treba presoјati trajanje prebivanja in obstoj povezav z državo prebivališča?

Navedene določbe prava Unije

Določbe prava Unije

Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (v nadaljevanju: Direktiva 2003/109): uvodne izjave 4, 6 in 8 ter členi 1, 4, 6, zlasti odstavek 1, in 7

Sodna praksa Unije

Sodba z dne 26. aprila 2012, Komisija/Nizozemska, C-508/10, EU:C:2012:243: točki 65 in 75

Sodba z dne 18. oktobra 2012, Singh, C-502/10, EU:C:2012:636: točki 44 in 45

Navedene določbe nacionalnega prava

Nacionalne določbe

Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (zakon 4/2000 z dne 11. januarja o pravicah in svoboščinah tujcev v Španiji in njihovem vključevanju v družbo, v nadaljevanju: LO 4/2000): člen 32, zlasti odstavek 1 in 2

Real Decreto 557/2011, de 20 de abril, por el que se aprueba el Reglamento de la [LO 4/2000], tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 (kraljevi odlok 557/2011 z dne 20. aprila 2011 o potrditvi uredbe o [LO 4/2000], po spremembi z organskim zakonom 2/2009, v nadaljevanju: RD 557/2011): člena 148(1) ter 149(2)(f) in (3)

Nacionalna sodna praksa

Sodba Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) z dne 5. julija 2018 (1150/2018), v skladu s katero sam obstoj kakršne koli kazenske evidence pomeni zavrnitev prošnje za status rezidenta za daljši čas.

Sodba Tribunal Constitucional (ustavno sodišče) 201/2016 z dne 28. novembra 2016 (citirana posredno v zgoraj navedeni sodbi vrhovnega sodišča), ki analizira upoštevanje številnih okoliščin v primeru odstranitve zaradi storitve kaznivega dejanja.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 SI, ki je imetnik dovoljenja za prebivanje in delo kot zaposlena oseba, je 24. septembra 2017 zaprosil za priznanje statusa rezidenta za daljši čas. SI je zaposlen po pogodbi za nedoločen čas in je vključen v sistem socialne varnosti, v katerega je v skladu s poročilom o zaposlitveni zgodovini z dne 3. januarja 2018 plačeval prispevke 3 leta, 4 mesece in 12 dni.
- 2 Generalni direktorat za policijo je med obravnavo spisa izdal negativno poročilo na podlagi pridržanja v Barceloni leta 2013 zaradi ponarejanja listin, ne da bi opravil kakršno koli nadaljnjo preiskavo, da bi preveril, ali je bilo navedeno pridržanje povod za kazenski pregon. Iz potrdila Registro Central de Penados (centralna kazenska evidenca) je razvidno, da je bil SI s sodbo z dne 17. oktobra 2016 kot storilec kaznivega dejanja ponarejanja javnih listin obsojen na zaporno kazen 11 mesecev za dejanja, storjena v letu 2011. Zaporna kazen je bila odložena za obdobje 2 let od datuma sodbe, tako da bi moral dokončni odpust kazni nastopiti 17. oktobra 2018.
- 3 Subdelegación del Gobierno en Barcelona (poddelegacija vlade v Barceloni) je z odločbo z dne 30. oktobra 2017 zavrnila priznanje statusa rezidenta za daljši čas, za katerega je zaprosil SI, in sicer na podlagi prejšnjega negativnega policijskega poročila in obstoja kazenske evidence, ki je lahko v skladu s členom 57(2) LO 4/2000 razlog za odstranitev. SI je zoper navedeno odločbo vložil pritožbo, ki je bila zavrnjena z odločbo z dne 13. marca 2018.
- 4 SI je zoper zadnje navedeno odločbo vložil tožbo v upravnem sporu, ki je povod za ta predlog za sprejetje predhodne odločbe.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 5 Predložitveno sodišče je pred izrekom sodbe zaslišalo stranke o možnosti vložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču Evropske unije. Tožeča stranka se v zvezi s tem ni izrekla, Subdelegación del Gobierno, tožena stranka, pa je temu nasprotovala, ker se po njenem mnenju predlog nanaša na vprašanje, ki je bilo že rešeno.

Kratka predstavitev utemeljitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

UREDITEV V ŠPANSKEM PRAVU

- 6 Člen 32 LO 4/2000 določa, da imajo pravico do prebivanja za daljši čas tisti, ki so pet let neprekinjeno začasno prebivali v Španiji in izpolnjujejo pogoje, določene s predpisi. Na drugi strani člen 149(2)(f) RD 557/2011 določa, da je treba prošnji za priznanje statusa rezidenta za daljši čas priložiti potrdilo o nekaznovanosti, v katerem ne smejo biti navedene obsodbe za kazniva dejanja, določena v španskem pravnem redu.

RAZLIKE V SODNI PRAKSI IN SODBA TRIBUNAL SUPREMO (VRHOVNO SODIŠČE) Z DNE 5. JULIJA 2018 (1150/2018)

- 7 Zakonodaja, predstavljena v prejšnjih točkah, je povzročila protislovne razlage španskih sodišč. V bistvu obstajajo štiri nasprotujoča si stališča: avtomatično stališče, in sicer se je v primeru obstoja kazenske evidence čisto enostavno zavrnila izdaja dovoljenja; drugo stališče, pri katerem je šlo za presojo, in sicer je šlo za individualno preučitev položaja zainteresirane osebe, kar je pomenilo, da je bilo treba presojati dejstva in obsodbe te osebe z namenom ugotoviti, ali te v trenutku pridobitve dovoljenja predstavljajo resnično, dejansko in dovolj hudo grožnjo, ki vpliva na temeljni interes družbe, drugi pa so menili, da ni treba preučevati kazenskih evidenc prosilcev, ker se je štelo, da to ni bil pogoj za dovoljenje.
- 8 Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) se je v sodbi z dne 5. julija 2018 (1150/2018) izreklo o tem vprašanju in odločilo, da sam obstoj kakršne koli kazenske evidence pomeni zavrnitev prošnje za status rezidenta za daljši čas.
- 9 Navedeno sodišče je menilo, da dejstvo, da člen 149(2)(f) RD 557/2011 zahteva predložitev potrdila o nekaznovanosti, v katerem so navedene obsodbe za kazniva dejanja, določena v španskem pravnem redu, pomeni zahtevo, da oseba ne sme imeti kazenske evidence. Odločilo je, da ni dosledno, če bi se za podelitev dovoljenja za začasno prebivanje zahtevalo, da oseba nima kazenske evidence, potem pa ta zahteva ne bi bila odločilna za pridobitev veliko ugodnejšega položaja. Prav tako je menilo, da ta razlaga ni v nasprotju z Direktivo 2003/109, in sklenilo, da državljani tretjih držav, ki želijo dobiti ali ohraniti status rezidenta za daljši čas ne bi smeli ogroziti javnega reda ali javne varnosti, kar so primeri, med katere se lahko prišteva obstoj kazenske evidence. Navedeno sodišče je ob sklicevanju na sodno prakso Tribunal Constitucional (ustavno sodišče) in na besedilo določb v zvezi z odstranitvijo rezidentov za daljši čas pripomnilo, da čeprav je v tem zadnjem primeru treba presojati vrsto okoliščin, ta presoja ni izrecno določena v primeru podelitve dovoljenja za prebivanje za daljši čas, ter odločilo, da je večja strogost zahtev in pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas, kot za odstranitev tujca, ki je že imel tak status, sorazmerna.

UGOTOVITVE PREDLOŽITVENEGA SODIŠČA

- 10 Predložitveno sodišče meni, da obstaja očitno trenje med Direktivo 2003/109 in špansko zakonodajo, ki je prišla do izraza v razlagi Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), ki jo je o njej podalo v zgoraj omenjeni sodbi 1150/2018.
- 11 Trdi, da se s sodbo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) 1150/2018 zagotavlja okrepljeno varstvo rezidentov za daljši čas, ne pa tudi prosilci za tako prebivanje, pri čemer je prezrto, da mora biti glavno merilo za podelitev statusa rezidenta za daljši čas prebivanje, kot je navedeno v uvodni izjavi 6 Direktive 2003/109. Čeprav člen 6 te direktive ureja možnost zavrnitve tega statusa iz razlogov

javnega reda ali javne varnosti, pa tudi določa, da mora država članica v ta namen upoštevati resnost ali vrsto prekrška zoper javni red ali javno varnost ali nevarnost, ki jo predstavlja zadevna oseba, ob tem pa ustrezno upoštevati trajanje prebivanja in obstoj povezav z državo prebivališča.

- 12 Kljub temu razlaga Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) ne upošteva primarnosti, ki jo Direktiva pripisuje dejstvu prebivališča, in določa izključevalno merilo: kakršna koli kazenska evidenca – ne glede na to, ali gre za hudo, manj hudo ali lažje kaznivo dejanje, in ne da bi se pri tem kakor koli presojale druge osebne okoliščine prosilca, kot to zahteva člen 6(1), drugi pododstavek, Direktive 2003/109 – zahteva zavrnitev prošnje za priznanje statusa rezidenta za daljši čas.
- 13 Predložitveno sodišče zato meni, da če se uporabi državna zakonodaja v skladu z razlago iz sodbe 1150/2018 Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), ni mogoče opraviti nobene presoje glede osebnega položaja in delovne ukoreninjenosti prosilca niti glede faze, v kateri je izvršitev kazni (odložena ali zastarana), niti glede storjenega kaznivega dejanja ter drugih okoliščin, dokler kazenska evidenca ni izbrisana.

DELOVNI DOKUMENT